

Niềm vui của sự chia sẻ

ISSN: 2734-9195 12:15 28/10/2025

Một chị trong đoàn từ Hạnh Thông chia sẻ: cũng đâu có bao nhiêu, mọi người cùng hùn lại. Hơi ấm “người chung một nước phải thương nhau cùng” là đây. Đường xá xa xôi, có phần trắc trở nhưng ai cũng vui, niềm vui của sự sẻ chia...

Còn mấy ngày nữa mới đến chuyến bay, nhóm **thiện nguyện** toàn chị em nữ ở đường Nguyễn Thái Sơn phường Hạnh Thông (Gò Vấp cũ) luôn tay sắp xếp tư trang, vật dụng, thảo luận chương trình, bởi đơn giản lần đầu tiên được ra Bắc. Mà nào có phải đi du lịch: chị em Bắc tiến cứu trợ bão lụt, giúp đỡ bà con đồng bào vùng lũ bị cô lập. Zalo trong nhóm liên tục tương tác, lúc thì quên cái này, lúc cái khác, vé máy bay được gửi thông tin chi tiết rằng bay từ Tân Sơn Nhất sáng sớm vậy mà sát ngày lên đường có chị còn nhắn hỏi: chiều mai mấy giờ bay? làm trưởng nhóm hết hồn đĩnh chính. Bởi ai cũng hồi hộp.

Miền Bắc, vùng trung du và núi cao gần biên giới Việt - Trung hiếm khi gặp lụt cỡ này. Xe rời Hà Nội ra Thái Nguyên, quang cảnh khiến chị em trong đoàn không thể rời mắt: sổ sách, giấy tờ cơ quan ướt phơi hai bên vệ đường, xe máy, ô tô ngập chìm trong nước. Đến khi phát quà, có chỗ nước ngập tới 4 mét! Ban đầu dự tính phát 700 phong bì, mỗi phong bì một triệu đồng, vậy mà xúc động

trước tình cảnh bà con mình, trước khi về đoàn đã quyết định tặng thêm thành 1.000 phong bì, tổng giá trị một tỷ đồng, “mong bà con bớt khó khăn phần nào”, một chị trong đoàn chia sẻ.

Cả đoàn chung nhà nghỉ, sáu người một phòng, “mà vui”, vì chuyến đi vô cùng ý nghĩa. Năng lượng tích cực từ hành động **chia sẻ yêu thương** khiến ai nấy luôn tươi cười dù mệt do di chuyển liên tục.

Quy luật bất thành văn nghiệt ngã, cứ vào Thu, bão lũ xuất hiện ở miền Bắc và miền Trung, trở thành “thói quen” tự thuở nào. Và cũng bất thành văn, chùng vào độ ấy, bà con mình theo nghĩa bầu bí nghĩa tình từ Nam lại san sẻ bát cơm cùng đồng bào “ngoài ấy”. Một chị trong đoàn từ Hạnh Thông chia sẻ: cũng đâu có bao nhiêu, mọi người cùng hùn lại. Hơi ấm “người chung một nước phải thương nhau cùng” là đây.

Đường xá xa xôi, có phần trắc trở nhưng ai cũng vui, niềm vui của sự sẻ chia...

Bài và ảnh: **Nguyễn Thành Công**